

Mūsų Lietuva

Jurnal Lituanus «NGSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSABLE
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$ 2,00

NR: 319 (32)

SÃO PAULO — BRASIL — 1955 M. RUGPIŪTIS MĖN. — AGOSTO 13 D.

VIII METAI

Komunistu zingsnis atgal

Lenkijos komunistų organas «Liaudies Tribūna» paskelbė Lenkijos komunistų centro komiteto dekretą, sulig kuriuo yra sustabdoma žemės ūkio kolektivizacija. Reiškia tie ūkininkai ir daržininkai iš kurių žemė dar nėra atimta ir neprijungta prie kolchozų, bus palikta jų nuosavybėje. Lenkijos žemės ūkio kolchozinimas buvo pradetas smarkesniu tempu prieš trejus metus. Palyginamai nedidelė dalis nuosavybių buvo nusavinta.

Kokia priežastis naujos žemės ūkio politikos?

Atsakyti labai lengva. Rusijos ir kitų sukolchozintų kraštų praktika parodė, kad kolchozai yra blogiausia šeiminkavimo priemonė. Rusija yra labai derlingas kraštas, šiandien badauja, neužtenka duonos. Blaisvesni komunistų protai, beabejo, ieško priežasčių tokio menko žemės ūkio produktyvumo.

Ir tas priežastis surado nekur kitur, kaip tik privačios nuosavybės panaikinime ir su varyme visų buvusių ūkininkų į kolchozus.

Reikia tikėtis, kad ir kituose kraštuose bus griebiamasi naujos ūkio politikos.

— Šveicarų «Die Weltwoche» Nr. 1227/1955, svarstyda ma tikrąsias priežastis, kodėl Maskva kaip tik šiuo metu išėšk o Vakarų pasitikėjimo, pastebi, kad galimas dalykas, jog su laiku kada nors ir bus sudaryta tokia rusų vyriausybė, kuri atstovaus teisėtiems rusų ir Rusijos interesams. Tačiau iki to dar toli šaukia. Per savo siautėjimo laikotarpį raudonieji diktatoriai vertė milijonus rusų piliėčių kęsti badą, kai tuo pačiu laiku Sovietų vyriausybė, no rėdama sukelti chaosą svetur kainų numušimu, eksportavo kitur grūdus: mat, tuo būdu tikėtasi lengviau praskinti ke lią komunizmui išgalėti visa me pasaulyje. Šiandien prie valdžios tebėra tie patys vyrai, kaip ir seniau. Kai, pasi baigus Antrajam Pasauliniam karui, JAV savo armijas beveik visiškai demobilizavo, o visame laisvajame pasaulyje nėra nė vienos žymesnės karinės pajėgos, tai Sovietai ne tik tebe laiko milijonus ginklu otų karių, bet ir visą laiką stiprina savo ginklavimą, kad galėtų pasilaikyti pavergtą Rytų Europą ir reikalingu svorį peremtį, atėjus tinkamam metui, kiekvieną kitą savo imperialistinės politikos pastangą.

KONRAD ADENAUER

Maskvon vyks 5/11 rugsėjo. Pasikalbėjimų turinys, sulig Maskvos pageidavimu, suksis apie kultūrinių, diplomatinių ir prekybinių santykių atnaujinimą. Tačiau Adenauer norįs ta proga iškloti Vokietijos suvienijimo klausimą.

Vakarų Vokietijoje yra trūkumas pieno. Darbai kartais

1-o vasaros dienos darbų grįžtam į namus.

turi būt sulėtinti ir net pertraukiami.

— Pietų Korejoje vyksta manifestacijos prieš neutralią kontrolės komisiją nusiginklavimui prižiūrėti.

— Popiežiaus sveikata yra gera. Maldininkus priiminėja vasaros rezidencijoje Cas telgoadolfo.

— Brazilijos atstovas tarptautinėje konferencijoje dėl pa naudojimo taikos reikalams atominės energijos, pranešė, kad uranijaus sluoksniai yra surasti Bahia estade ir netoli São Paulo.

— Rusijoje yra galvojama apie cenzūros panaikinimą žurnalistams siunčiantiems žinias užsienin.

Brazilijos komunistų partija

Ateinančiuose rinkimuose pasisakė remti Juscelino Kubitschek ir Jango Goulart, pirmą prezidentus, antrą viceprezidentus.

Už parėmimą balsais partija sau išsiderėjo 8 milijonus kruzeirų, būsimoji vyriausybė privalės atnaujinti santykius su Rusija ir Kinija. Būsime ministrų kabinete teisingumo arba užsienio reikalų ministerija turi tekti komunistų patikimam žmogui.

Komunistinė spauda jau pradėjo propagandą už minėtus kandidatus. Pats komunistų diktatorius Carlos Prestes šiuo klausimu išleis atsišaukimą bei pasisteisinti del užimtiosios linijos.

Dalis partijos narių buvo už Adhemar de Barros kandidatūrą. Partijoje ir partijos įtakoje esančiuose sindikatuose vyko skilimas.

— Rugpiūčio m. 24 d. komunistai bei getulistai nri paskelbti streika 24 val. Cettulio Vargas pagerbimui, jo mirties metinių sukakusių progą.

— Grįžusieji iš Sov. Sąjungos karo belaisviai pasakoja apie Sovietų surastus naujus laukus. Kur gauti naftos ir benzino visai jų mechanizacijai bei motorizacijai. Sovietai jau seniai suka galvas. Reikia jo ne tik šimtams tūkstančių traktorių žemės ūkyje, bet ir daugiau kaip 1 milijonai automobilių, 65 šarvuotų divizijoms, 70 aviacijos divizijų, karo laivynui etc. Plačioji erdvė tarp Volgos ir Uralo, pasirodo, susikūrė naujas naftos centras - antrasis Sov. Sąjungos Bakū. Prie Kūbyšėbo ir Netoli Volgos kilpos tik vienais 1947 m. buvo gauta jau 8 kartus tiek naftos, kiek visoje Sov. Sąjungoje 1949 m. Naftos rasta taip pat į pietus nuo Molotovo varo pramoninio miesto prie Kamns. be to, Ferghano baseine, prie Turaseyio, centrinėje Azijoje, prie Irkucko netoli Baikalo ežero ir prie Ochocko jūros. Sachalino saloje norima sukurti «trečiasis Sovietų Bakū» centras. Iš visos Sovietų naftos produkcijos, 1953 m. siekusios 58 milijonų tonų, Bakū produkcija šiaudien nesudaro nė trečdalis kai tuo tarpu seniau užimda vo per 6%.

Jungt. Amerikos Valstybės.

Liepos 18 d. Čikagoje buvo suruoštas įspūdingas Darius ir Girėno skridimo per Atlantą minėjimas. Jį aplankė minios lietuvių. Tarp kitų vėliavų laisvai plėvesavo ir iš Lietuvos atvežta Šaulių

S gos vėliava. Minėjime ypač gausiai dalyvavo karo veteranai, o daugiau kaip 50.000 amerikiečių stebėjo gatvėmis vykusias eitynes. Lietuvos konsulas Dr. P. Daužvardis priminė Lietuvos tautos didvyrišką kovą su bolševikiniais prispaudėjais. Minėjimas praėjo Dariaus ir Girėno tesamentine dvasia: nesigailėti savo jėgų Lietuvai! Per iškilmes ypač šiltai apie lietuvius ir Lietuvos bylą atsiliepė senat, Wiley, pabrėžęs, kad dabar ryšiai tarp Amerikos ir Lietuvos yra jau daug glaudesni. Jei ir visos Kremiaus tironų tamsybės būtų sutelktos užgesinti lietuvių širdyse vilties liepsną - jos vis tiek neužgesins, nes laisvės savajam kraštui siekia viso pasaulio lietuvių. «Taip mes pažadame, kalbėjo senatorius, tam kovingam kraštui Lietuvai, ir toliau savo draugiškumą, kad Lietuva vėl būtų laisva ir nepriklausoma». Senat, Wiley pabrėžė, kad Amerika kaip kovojo, taip ir tebekovs už laisvę, ji neišduos kitų kraštų, bet ryžtingai kovos su visais agresoriais, siekiančiais pavergti kitas tautas.

Amerikos lietuviai pasiuntė prez. Eisenhoweriui į Ženevą telegramą, prašydami tvirtai stoti už didžiuosius principus, kurie įgalintų išlaisvinti ir Lietuvą.

— Buv. JAV kongreso narys J. Ch. Kerstenas, vadovavęs Komunistinei Agresijai Tirti JAV kongreso sudaryta jam komitetui, paskirtas specialiu prez. Eisenhowerio patarėju ir pakviestas dirbti į štabą, kaip pravestas pavergtųjų tautų išlaisvinimą taikin gomis priemonėmis. Kerstenas yra įteikęs visą eilę planų. Šiuo paskyrimu lietuvių spauda reiškia didelį pasitenkinimą.

— Sov. Sąjunga, kuri 1943-1945 kasmet pagamindavo apytikriai po 30.000 šarvuotųjų 40.000 lėktuvų ir 120.000 pabūklų, nemaža jų pagamina ir dabar - bent nėra atsilikusi nei su stambiaja pramone, nei su karine, kaip tai kai kas norėtų įrodinėti. UP žiniomis, Sov. Sąjunga pastaraisiais mėnesiais didžiausioje paslapytėje rytinėje Vokietijoje je stovinčius savo dalinius apginklavo naujais vidutinio didžio šarvuotais «T. 54», galinčiais sėkmingai kautis su NATO dalinių turimais «M 48 Paton» ir britų «Centurion III».

— Varšuvoje sudarytosios Rytų bloko karinės organizacijos štabo karininkams šį ru denį numatyti pradėti kalbų kursai. Rusų kalba visiems karininkams yra privaloma. Kitos kalbos išmokti yra pasirstytos įvairiai: apanų armijos karininkai turės išmokti itališkai, bulgarų - turkiškai, vengrų - vokiškai, lenkų - prancūziškai, lenkų karo laivyno - angliškai, rumunų - prancūziškai ir čekų - vokiš

kai. Kalbų išmokymas pasirstytas pagal sritis, kur Rytų bloko karininkai numatomi galimame ateities konflikte pasiūsti.

— «New Herald Tribune» karinis bendradarbis A. E. Talbert skelbia, kad šiuo metu bolševikai pirmoj eilėj pro paguoja naktines kautynes. Kaltindami ypač amerikiečius «ruošiant naująjį karą», bolševikai tuo tarpu patys kiek galėdami stiprina savo ginklą atsvarą. Prieš bolševikinį divizijų skaičių amerikiečiai šuo metu gali mesti tik 18 divizijų su kai kurioms specialiomis formacijomis. Atlanto Pakto organizacija turi 48 divizijas, prie kurių Vokietija duos 14 divizijų. Tuo būdu sovietinių divizijų persvara yra žymiai didesnė. Kom. Kinijos vyriausybė giriasi, kad Kinija, turinti apie 12 milijonų vien milijonų, karo atveju galinti mobilizuoti apie 80 milijonų karių. Tai sudarytų 5000 divizijų. Tačiau, nepaisant to, vis ir vis Kinijoje atidengiamos naujų samokslų.

— Lietuvių Žurnalistų Sąjungos valdyba kreipėsi į laisvosios spaudos gynėjus angliškai paruostu leidiniu «Are You for Freedom?», kuriuo laisvojo pasaulio politikus, spaudos žmones, leidėjus ir kitus kvietė padėti suplėšyti tylos geležinę uždangą, kuria norima paskandinti užmaršty visą lietuviškosios spaudos reikalą. Leidinyje nušvičiama lietuvių spaudos istorija, jos darbo sąlygos carinės Rusijos, Lietuvos nepriklausomybės ir dabartinės sovietinės okupacijos metais. Nepriklausomoj Lietuvoj spauda buvo pasiekusi aukštą lygį - tada ėjo 157 periodiniai leidiniai, iš jų 16 dienraščių ir 33 savaitraščiai. Tuo tarpu bolševikai, okupavę Lietuvą, po poros dienų perėmė visų leidinių kontrolę, ir jų daugumas buvo visiškai uždaryti. Po poros savaitių nebeliko nė vieno laisvo lietuviško spaudos organo. Tiesa, ir šiuo metu okup. Lietuvoje leidžiama lietuviškai per 90 laikraščių, bet tai tėra tiktai partijos ir komunistinės vyriausybės leidiniai, kurie nieko bendro neturi su lietuviais. Dabartinė lietuvių spaudos padėtis yra nepalyginti sunkesnė, negu buvo prieš 50 metų caro Rusijos rekininkų pačiais didžiaisiais siautėjimo metais. Tekeo smarkiai nukęsti ir Lietuvos Žurnalistų Sąjungai - apie trečdalis jos narių dingo sovietiniuose kalėjimuose ar Sibire, ir tik trečdaliui pavyko pasprukti į laisvę. Šiuo metu Sąjunga turi 162 aktyvius narius, kurių 56 sudaro senieji žurnalistai veteranai dar iš Lietuvos. Visi jie su laisvajame pasaulyje einančiais lietuvių periodiniais spausdiniais kovoja dėl savojo krašto nepriklausomybės atstatymo ir visų žmoniškųjų laisvių gražinimo.

J. E. VYSK. V. BRIZGYS

Eucharistinė Kristaus Atpirkėjo Viešpatija Ir Jo Bažnyčia.

KRISTAUS KARALYSTĖS PAGRINDAS.

Kristaus karalystė remiasi ne tuo, kuo remiasi žmonių žemiškoji valstybė. Kristaus karalystę teisingiau galima palyginti su gera šeima. Žemiškos valstybės pagrinduose lig šiol meilė tarpe valdančių ir valdomųjų ir tarpe valstybės narių užima nesvarbią vietą - jos nedaug yra ir jos ne įieškoma. Nuo tada, kad vietoje Dievo siųstų pranašų tautos ir valstybes pradėjo valdyti ar žmonių parinkti ar savo veržlumu valdžios pasiekę asmenys, žemiškoje valstybėje viskas yra paremta klusnumu ir baime žmogaus žmogui, o meilės jų tarpe dažnai visai nėra. Šeimos narius - tėvus su vaikais ir vaikus savo tarpe riša pirmoje vietoje meilė. Meilė motinos savo vaikams ir vaikų meilė tai motinai, kuri juos visus pagimdė, savo krauju bei vargu išaugino. Meilė tėvo vaikams ir vaikų meilė tam tėvui, kuris už juos auko jo visą savo sumanumą, visas jėgas, visus darbus, rūpesčius, vargus - viską, kad savo vaikus paruošus gyvenimui ir padėjus gyvenimą susikurti. Iš tos tėvų aukos, sekančios iš meilės, ir iš mūsų su pratimo bei atjautimo, kokia meilė tėvai mus mylėjo, gema abipusė meilė: tėvų vaikams, vaikų tėvams ir vaikų vieno kitam. Motina ir tėvas pamiršta visus pakeltus vargus bei skausmus, bet niekad neužmiršta savo vaikų. Užaugusiems vaikams kartais net atrodo, kad tėvai per ilgai ir per daug domis jų gyvenimu. O tėvai lieka pasiryžę kad ir dar kelis kartus pakelti visokį vargą, auką, kad tik jų vaikai būtų laimingi, kad tik nepamirštų savo tėvų. Jeigu vaikai gyvenime paklysta ar juos koks nepasisekimas iš-tinka, tėvas ir motina sutiktų prisilipti visokią auką net mirtį kad tik savo vaikus išgelbėtų. Praeina metų eilės, nukeliaujame toli nuo mūsų gimtinių, negalime pasiekti tėvų net kapo, kurs gal visų užmirštas, ir pasakykite, kas šiandien mūsų atminimuose yra brangiausio, jeigu, ne tėvų atminimas. Kartais žmogaus gyvenime pasitaiko tokių sunkių valandų, kad yra persunku jas pernešti vien savo jėgomis, pagalbos neturi iš ko prašyti, tada net su-brendęs vyras, kaip mažas kūdikis, šaukiasi savo motinos ir tėvo, kurių jis pasiekti ne gali, ar kurių net gyvų jau nėra. Ir pasensime ir daug audryų nužūr per mūsų galvas, o tačiau nieks neišnaikins tos meilės tėvams, per juos kitiems saviesiems, tėviškei ir viskam, kas per juos mums tapo brangu.

Kodėl aš ilgiau sustojau apibūdinti šeimos meilės ryšį? Todėl, kad panašiai kaip šeimoje, Kristaus karalystė yra meilėje. Kristus Dievas savo kurinį, savo vaiką, kurį paklydusį jis per savo mirties auką surado ir sugražino į teisingą kelią, myli daug kilnesnė ir didesnė meilė, negu geriausi tėvai savo vaikus. Kai žmogus į tą Kristaus Dievo meilę įsigalvoja, ją nors kiek supranta ir atjaucia, žmogus myli Kristų. Tada žmogulį yra nesunku atsisakyti visokios kitokios meilės, dėl jo meilės, yra nesunku pakelti bet kokią auką ir kan-

kinį numirti už išlikimą tam Dievui, kuris tų myli mus žmones. Ta meilė yra panaši į meilę tarpe tėvų ir vaikų, tik yra dar gilesnė ir galingesnė. Iš tos meilės silpnas žmogus parodo tiek pasi-ryžimo, kad daugelį žmogaus darbų, nuveiktų iš tos meilės galime vadinti meilės stebuklais.

Iš tos meilės prasideda Kristaus karalystė. Kristaus meilė žmogui dieviška, begalinė, nuolatinė, kantri, gailėtinga, užjaučianti. Žmogus tą Kristaus meilę supratęs pats myli Kristų, iš meilės yra jam dėkingas, pagarbus, nuolankus savo Viešpačini daugiau negu geri ir susipratę vaikai savo tėvams. Žmogui suprantančiam Kristaus meilę ir Kristų mylinčiam yra nesunku, suprasti kad ko Kristus jį moko, ką jam liepia, ką draudžia, visa tai seka iš dieviškos širdies trokštančios žmogui gera. Iš to gema žmogaus pasitikėjimas Kristumi. Žmogus klauso Kristaus įsakymų ir pamokymų ne taip kaip pavaldinys klauso žemiško valdovo, o su pasitikėjimu kad klausydamas Kristaus jis daro gera pats sau.

Kristaus meilę pažinęs žmogus supranta dar vieną svarbų dalyką, kad Kristaus meilė ir visa, kas iš tos meilės seka, yra skirta ne jam vienam o visiems žmonėms. Iš to kyla noras, kad kiti visi žmonės pažintų tą Kristaus meilę jiems, kad ją suprastų, kad visi Kristų mylėtų. Kristų mylinčio žmogaus širdyje savaime kyla meilė kitiems žmonėms. Ta meilė moko ir liepia žmonėms vieni į kitus žiūrėti kaip saviems į savus, elgtis vieni su kitais, kaip brolis su broliu. Kas tokios meilės nėra pasiekęs, tam lieka daug dalykų neaiškių krikščionių gyvenime. Tokiems yra nesuprantama, kaip pav. jaunas žmogus savo žemiškus reikalus visai palikes šalyje savo visą gyvenimą aukoja tokiems dalykams, kaip patarnavimas be jokio ar beveik be jokio žemiško atlyginimo vaikučiams mokyklose, nesveikai gimusiems jų prieglaudose, seneliams, tarnybai raupsuotųjų kolonijose, nepažįstamiems ir ne kulturingiems stambeldžiams svetimuose kraštuose ir pn. Kristaus meilės neturinčiam žmogui nesuprantama, kokia dvasia tuos jaunus žmones tokiais keliais nuveda. O veda ta pati meilė, kuri versta verčia brolių melstis už brolių, padėti jo nelaimėse ar reikaluose, rūpintis kad brolis nepaklystų, eiti paklydusio brolio jėš koti ir t. t.

(B. D.)

Lietuvių vaikučių pirmoji šv. Komunija liepos m. 31 d. Vila Zelinoje. Viduryje kun. J. Šeškevičius.

Javonis

KONGRESAN

PASKUTINĖ KONGRESO DIENA.

Išpūdingiausia buvo paskutinė kongreso diena liepos m. 24. 10 val ryto kongreso aikštėje Popiežiaus legatas laikė pontifikalines mišias, kuriose dalyvavo virš milijono žmonių. Mišias gregorija niškas, giedojo pakaitomis klierikų choras su žmonėmis.

BRAZILIJOS PAAUKOJIMAS SILDŽIAUSIAI JĖZAUS ŠIRDŽIAI.

Pasibaigus pontifikalinėms mišioms per garsiakelbį pranešė, kad tuoj bus Brazilija paaukota Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai.

Tribūnoje pasirodo senato pirmininkas Nereu Ramos ir pasako išpūdingą kalbą sąryšyje su Eucharistinin kongresu. Tuoj po kalbos, garsiaklabiai praneša, kad link altoriaus artinasi vyriausybės, nariai, senato, federalinio parlamento atstovai. Visi suklaupė ir garsiai, kartu su milijoni ne minia, skaito Brazilijos S. Jėzaus Širdžiai paaukojimo aktą. Visur ne tik tyla, bet ir didelis susikauptimas. Vyksta istorinis momentas. Brazilija dar kartą visos tautos atstovų lūpomis pakartoja savo ištikimybę Kristui. Po to visoj aikštėje nuadi kongreso himnas.

Lietuviai palmadose dalyva vo su vėliavomis gana netoli nuo altoriaus.

KONGRESO UŽBAIGIMO PROCESIJA

Kongreso programoje buvo

numatyta 16 val. užbaigimo procesija. Kadangi pamaldos baigėsi jau po 12 val., musičiai turėjo skubėti į nakvynių vietas pasikeisti drabužiais ir užkasti, kad trečią val. suspėtų susirinkti į parodos patalpas iš kur organizuotai išeis procesijon. Kaip visuomet, taip ir šiuo atveju jauni mas atvyko punktualiai, anksčiau už pačius procesijos organizatorius. Su vėliavomis išėjo gatvėn, į Av. Rio Branco, netoli senato rūmų įsijungdami į didžiulę procesiją.

(B. D.)

Karolė Pažeraitė

Lietuviu religinio meno paroda Rio de Janeiro.

Jų tarpe buvo begalės įvairiausio rango, įvairių tautų dvasiškių bei vienuolių. Ypačingai mums svarbu, kad mūsų paroda matė įvairių Brazilijos estadų vienuolės bei vienuoliai. Atlankė parodą daugelis intelektualų, suvažiavę iš visų pasaulio kraštų. Gausiai ją lankė menininkai, kurie studijavo mūsų dailininkų ir Trumpio kūrinius. Visiems buvo dalinami Aušros Vartų Dievo Motinos paveiksliukai su maldele už Lietuvą (tie paveiksliukai Gedulo Dievos proga išdalinti, padarė didelę propagandą Lietuvai), kurių po kelių dienų pritrū-

ko. Žmonės ašarodami jų prašė, bei į galą tegalėjom duoti tik žymesniems dvasiškiams.

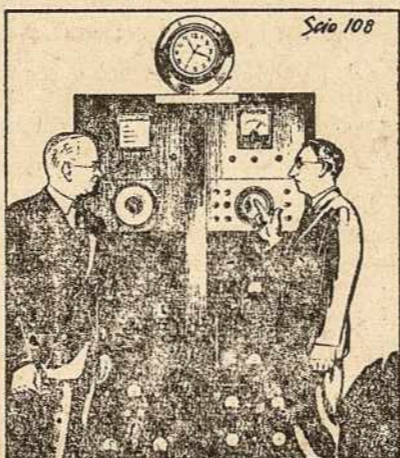
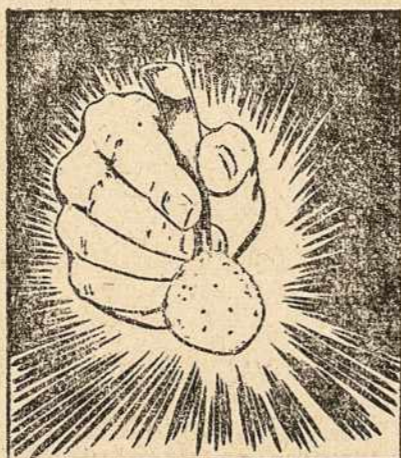
21 liepos atlankė parodą Čikagos kardinolas Samuel Stritsch, lydėmas Amerikos lietuvių katalikų veikėjo ir dienraščio Herald American redaktorius p. Stasio Pležos. Senukas kardinolas vaikiškai švelnia šypsena nusišypsojo pamatęs tautišku kostiumu apsiengusių būdetojų, ir padavė jai savo ranką su dangišku malonių teikiančiu žiedu. Su ta pačia šventa šventa šypsena apžiūrėjęs parodą pareiškė, kad lietuvių menas yra nuosirdaus tikėjimo ir kuklumo pasireiškimas. Po to jis teikėsi pasirašyti lankytojų knygoje.

Dar kartą atsilankė parodoje ir mūsų vyskupas V. Brizgys, kuris apie valandą apžiūrėjęs kūrinius bei nuotraukas. Jis ilgai stovėjo prie Stančikaitės Aušros Vartų Dievo Motinos ir pareiškė, kad jos Laukų Maona yra matęs bažnyčios altoriuje Vokietijoje ir jos kūrybą pažįstas. Jis apgailėstavo, kad neteko Sao Paulyje su ja pasikalbėti. Aš buvau pasišovusi jam aiškinti apie Trumpio šventuosius, bet čia vyskupas mane sukompromitavo. — Čia ne Lozorius, o šv. Rokas, - pareiškė jis. Man buvo malonu išgirsti iš bažnytinio autoriteto pastabą, ir toliau jau pati klausiausi Jo Ekscelencijos aiškinimų.

Tarp garsiųjų lietuvių veikėjų, atvykusių iš svetur ir aplankiusių mūsų parodą pamintini: Motina Aloyza iš Pitsburgo, prelatai J. Balkūnas ir J. Albavičius ir kunigai B. Sugintas ir Juška iš Š. Amerikos, prel. L. Tulaba ir kun. Pr. Gavėnas iš Italijos, misijonierius kun. A. Perkumas iš Venezuelos ir kun. Kardauskas iš Čili.

Atvyko parodon ir Barra Manso klebonas brazilas, iš-tardamas vieton pasveikinimo lietuviškai «Bendruomenės Choras» su malonumu prisimindamas mūsų choro, tada inž. Jono Antanaičio vadovau jamo, pasirodymą Barra Mansoje ir Volta Redondoje. Jis be to, susidomėjo G. Teresevičienės kilimais, norėdamas užsakyti savo bažnyčiai. Atsilankė ir lenkų kunigai. Vienas jų įsigydamas lietuvišką trispalvę, pareiškė: «Litwa, ojczyzna moja, ty jestes jak

(Tąsa 3 pusl.)

Ar žinai, kad cukrus yra visiems reikalingas. Kiekvienas gyvis be cukraus greit numirtų. Tiksliausias lig šiol išrastas aparatas yra atominis laikrodys, kuris gali suklysti tik viena sekundę per kiekvienus tris milijonus metų. Sniegas yra baltas. Bet kartais iškrinta raudonas, žalias, oranžinis ir juodas sniegas.

(Tąsa iš 2 pusl.)

zdrowie». Ir jis nė kiek nesu pyko, išgirdęs mano aiskinimus publikai apie Aušros Vartų Dievo motiną, Lietuvos Globėją. Tarpe kitko, lietuviškus ženklukus bei vėlia vėles parodoje smarkiai pirkto brazilai ir svetimtaučiai. Vienas inteligentiškas senukas brazilas išgydamas trišpalvę pareiškė: «Aš esu visų skriaudžiamųjų tautų draugas».

Teko apžiūrėti kitas parodas. Nors ir Brazilų ir Vokietijų religinio meno parodos buvo turtingesnės, tačiau mūsų paroda, vaizduojanti Kryžių šalį ir mūsų gilią religinę tradicijas, sudomino žiūrovus labiausiai.

Kokio didelio pasisekimo turėjo Lietuvos Religinio Meno paroda, kurią faktiškai su rengė bei apipavidalino Lietuvos Pasifuntinybės Rio de Janeiro Kultūros skyrius, rodo šios citatos iš Parodos lankytojų knygos:

«Tautai gerai atstovauti didelės minios žmonių ne būtina, reikia. Pakanka ir nedau gelio mokančių darbuoties... paroda liudija, kad ir nedaugelis žmonių gali daug nuveikti Tautos reikalui ir garbei. Už atliktą darbą širdingai dėkodomas, linkiu Rio de Janeiro ir visos Brazilijos lietuviams Dievo palaimos... ir toliau gražiai garsinti Lietuvos vardą.»

Vysk. Vincentas Brizgys: «Džiaugiuos, galėdamas ap lankyti šią gražią lietuvių meno parodą Brazilijos sostinėje» — Prelatas L. Tulabā (Roma).

«Džiaugiuos matydamas mažo lietuvių būrelio pasirodymą» Kun. C. Butkus, Detroit, U. S. A.

«Nepaprastai gražų išpūdį sudaro ši lietuviško religinio meno paroda, kuri kelia Lietuvos garbę svetimame krašte» - Kun. Pranas Gavėnas Salezietis, «Saleziečių Balso» redaktorius, Italija.

«... Paroda visais atžvilgiais nepaprastai pavykusi: įvairūs eksponatai, meniškai išdėstymas ir, bendrai, tikrai lietuviškai katalikiškas kuklus skonis. Garbė Jums, rengėjai! Ši paroda dar labiau išpopuliarins mūsų pavergtos Tėvynės vardą! — A. Boguslauskas (São Paulo).

O štai keletas įrašų portugalų bei kitomis kalbomis (iš vertus ir sutrumpinus):

«Tegyvuoją Lietuvą-civilizaciją ir krikščionybės tvirtovę, kenčianti dėl tų pačių idealų, kaip ir Kroacija» - Marijan Cu bakovic, «Mažas kraštas, kurio širdis yra didelė visuomet pasilikęs Dievo globoje» - Benenice Figueira, «Labai įdomi... paroda kuri padeda mums suprasti, kaip giliai yra įleidęs šaknis tikėjimas Švento Kazimiero žemėje» - Alexandre Colonna, «Veik apakau pamačiusi tiek nuostabus meno» - Geracia Guevan Bonet, «... Paroda stebuklinga» - Teofilio Machado da Rosa, «Jei visi žmonės gyventų tokiame aukštame dvasios pakilime, kaip lietuviai mūsų žemė pavirstų meilės rojumi» - Luciano Lemos Nogueira, «Likau sužavėta Lietuvos grožiu, pažinusi ir jos meną» - Dulce Nina, Giliai su jaudintas lenkiu galvą prieš didvyrišką lietuvių tautą, ne vien tik dėl jos nuoširdaus prisirišimo prie tikėjimo, kiek dėl nuotabių meno gabumų, kurių čia žerte pažerta» - Mesias Tavares, «Giliausiai su jaudinti grožybų, kurias matėme šioj parodoj, ... nuoširdžiai dėkojame už ją» (pasi-

Prez. Eisenhower kalba 20 d. birželio San Francisco, Amerikoje Jungtinių Tautų organizacijos susirinkime, jos dešimties metų sukaktuvių proga.

rašė ekskursijos vadovas ir keliolika dalyvių (Brasil Central), «Ši paroda suteikė mums progos pamatyti daug gražių dalykų ir pabudino mums ta nuostabos jausmą kurį mes turime didvyriškai Lietuvai» - Gilberto Martins (Brazilas), «Lietuvių tautos sielvarto tiek daug šioje parodoje... kad mus ji giliai jau dinā ir stiprina» (aršas neįskaitomas), «Žiūrėdamas šia parodą, aš giliai jutau lietuvių tautos nuoširdų tikėjimą, išreikštą gabiomis rankomis ir tyromis širdimis, tyromis, kaip švento Kazimiero... ir tikiu, kad tai tautai sušvis laisvė» - Justinas Blinter (Paraguay), «Tik tikėjimas atlieka didelę misiją tautos suartinti. Aš - brazilė verkiau žiūrėdama į Aušros Vartų Motiną, kuria Lietuva parodė mums savo religinio meno parodoje» - Eug. Moreira (Cearā). Knygoje mirga lakoniškų parašų: «... nepaprastai graži», «graži ir išpudinga», «nepaprastai patiko», «sveikinū su puikia paroda», «stebuklinga», «iškilni» etc.

Nors mūsų parodos rengėjai nebūvo užsibrėžę kuklų uždavinį parodyti kitataučiams Lietuvos religinį veidą, tačiau, kaip matyti iš įrašų knygoje, lankytojus sužavėjo ne tik mūsų parodos religiniai tautinis elementas, savotiškai išreikštas, bet ir jie pajuto aukštą mūsų dailininkų, lygi. Dangeliš teiravosi, norėdami įsigyti mūsų dailininkų, parodoje dalyvavusių, paveikslus.

Dabar pacituosiu porą ištraukų iš vietinių laikraščių.

(B. D.)

Antanas Dutkus

Lionginas Gaigalas

(Vietoje Nekrologo)

Toli nuo gimtojo krašto, Pietų Kryžiaus padangėje - Brazilijoje, - mirė Lionginas Gaigalas.

Graudus varpų gandas dažnai mus aplanko, pranešda-

mas apie retėjančias lietuvių eiles šioje šalyje. Beveik kiekvieną savaitę mūsų laikraščiai praneša savo kronikose apie traukymą iš gyvųjų tarpo mūsų tautiečių. Pasiekė mus žinia, vos kelių eilučių kronikoj, kad liepos mėn. 10 d mirė mok. Lionginas Gaigalas. Gyveno, dirbo, mirė. Mirė tragiškai. Vieno mūsų laikraščio pranešimu, - mirė nuo girtuokliavimo. Vietoje užuojautos, įžeidi mas velionies ir pasilikusiųjų jo artimųjų - skaudus, ne vietoj ir ne laiku.

Bet... Visų tautų ir visais laikais yra priimta: apie mirusius arba nieko, arba gerai.

Perskaites tas kelias eilutes apie Liongino mirtį pasidare liūdna, kad iš tokio mažo šiame krašte lietuviško pasaulio, mirtis išplėšė vieną kultūrininką, visuomenininką ir buvusį liaudies švietėją. Velionis buvo tikra lietuviškos veiklos pionierium šioje šalyje. O skaudu pasidare dėl to, kad buvusieji jo artimi draugai, su kuriais dirbo ir kuriems vadovavo, kelius rodė, paniekiančiai paminėjo jo mirtį.

Begalvodamas apie tai, prisiminiau, kaip prieš daugelį metų, kun. Tumas Vaižgantas paraše nekrologą vienam didžiausiam savo idėjos priešui - Vincui Ka sukui Mickevičiui maždaug šitokiais žodžiais: Tokio antro žmogaus reikėtų dabartinei Lietuvai. Ir man ne sarmata parodyti Mickevičiaus pavyzdys. Aš nedrįstu ant jo karsto plūsti, kuris veržtė veržesi į mūsų kultūros istoriją ir jo iš ten nebeišbrauksi.

Neišbrauksime ir Liongino Gaigalo vardo iš Brazilijos lietuvių istorijos. Jisai daug savo darbo ir jėgų paaukojo kultūriniam ir, ypač, švietimo darbui Brazilijos lietuvių kolonijai.

Gyvenimas nestovj vietoje: jisai juda, eina, banguoja nešdamas su savimi ir gerą ir blogą. džiaugsmą ir liūdesį, pasisekimą ir nelaimes. Tas pats judėjimo ratas suka ir mūsų, čia taip mažąjį pasaulį. Vieni traukiasi iš gyvenimo, užleisdami savo pozicijas kitiems, kurie gyvenimo apystovų apsupti, ar einā tie siog, siekdami visuomeninės naudos, ar kaitaliojasi pagal savo asmeninius interesus, ar pagaliau, visiškai pamiršę pa siimtasias pareigas ir jų reikšmę, visiškai sustingsta ir su pašaipu žvelgia į kapą.

mo, užleisdami savo pozicijas kitiems, kurie gyvenimo apystovų apsupti, ar einā tie siog, siekdami visuomeninės naudos, ar kaitaliojasi pagal savo asmeninius interesus, ar pagaliau, visiškai pamiršę pa siimtasias pareigas ir jų reikšmę, visiškai sustingsta ir su pašaipu žvelgia į kapą.

Pažinau Lionginą Gaigalą 1930 met. pradžioje kaip São Paulo Lietuvių «Dr. J. Basanavičiaus» vardo mokyklos mokytoją ir vedėją. Jisai atvyko Brazilijon, kaip ir tūkstančiai kitų lietuvių, paprastu emigrantu. Inteligentų tada buvo mažai, o ir tie, daugumoje, užsiiminėjo nešvarlais dabais, kurie tuo metu atrode, buvo pelningesni. Tūkstančiai lietuvių plaukė Brazilijon. Išstos šeimos, dideli ir maži vaikai. Buvo gyvas reikalas rūpintis mažaisiais, kad juos, čia gyvenančius, surišus tautiniais ryšiais su Lietuva ir lietuviška kalba. Pradėtos steigti lietuvių mokyklos. Vienos jų, «Dr. J. Basanavičiaus» vardo paskiriamas mokytojum ir vedėju Lionginas Gaigalas. Bemokytojaujant šioje mokykloje, V. Anastacia rajone, nuperkamas žemės sklypas ir pastatomi puikus mokyklai rūmai. Iš V. Anastacia perkeliama į Moka «Dr. V. Kudirkos» vardo mokyklą, kur mokytojauja, taip pat, ilgus metus su atsidėjimu tikru pedagoginiu pašventimu.

Greita mokyklinio darbo, Lionginas Gaigalas dirbo organizacijose ir spaudoje. Kada kilo sumanymas, dar konsului Dr. Mačiuliui esant, 1930 met. organizuoti Lietuvių Sąvyglos Sąjunga, Lionginas Gaigalas buvo vienas jos organizatorium. O kada toji sąjunga, 1931 met., nutarta perorganizuoti į Lietuvių Sąjungą Brazilijoje, kuri dar ir šian dieną veikia, kad apsaugojus

PAKALNEJ

Kalnų saulėj išsimaudžius,
Laukiu vakaro vėsaus...
Lydi bangos aukso kranta,
Prieblandoš šnekų klausaus.

Glaužias rozė prie krūtinės
Spinduliuose nuskinta...
Bailiai merkias šaltos žvaigždės.
Snibžda lūpos — tu šventa...

Pasiliki visą naktį
Balto rūko sūkuriuos...
Kalnų dvasios, slėnių giesmės
Išbučiuos ir užliūliuos.

Pažiūrek — palinkę nendres...
Duok atšalusias rankas...
Man krūtinej kalnų saulė
Smilkdo kryžkelių aukas

Vėjas supa sunkų žiedą
Sidabruotu vainiku...
Aš pamojau žvaigždžių būriui,
Kad lėbūt vienai nyku.

Lietuvių nejudomą turtą, Liongino Gaigalas išrenkamas tos Sąjungos pirmininku, kuriai taip pat ilgus metus vadovavo. Taip Sąjungai perėmus leisti laikraštį «Lietuvis Brazilijoje», Lionginas Gaigalas paskiriamas jo redaktorium.

Žodžiu, velionis pasireiškė savo darbu Brazilijos lietuvių tarpe ir mokykloje, ir organizacijoje, ir spaudoje. Kaip visuomenininkas, jisai visur buvo pirmutinis, neįpakeičiamas, būtinas. Kaip žmogus, buvo padorus, draugiškas linksmas ir mokėjo pagerbti visus, kad ir su kuriais nesuta po savo pažvalga. Mokėdamas kitus gerbti niekuomet jam netrūko ir kitų pagalbų. Lionginas Gaigalas buvo tik kruoju lietuvių. Lietuviybei dirbo visomis išgalėmis ir priemonėmis. Jisai buvo ir to darbo pionierium. Ta garbė jam priklauso.

Velionis gyvenimo sunkumų ir susidėjusių apystovų palaužtas, savarankiškai pasitraukė iš gyvųjų tarpo. Nepasmerkime jo. Jisai paliko mums savo darbo vaisių. Šimtus lietuvių vaikų išmokęs gerbti ir mylėti savo kalbą ir savo kraštą mokyklose, kur jisai dirbo, organizacijoj, kurią jisai kūrė, spaudoj, kurią jisai vadovavo.

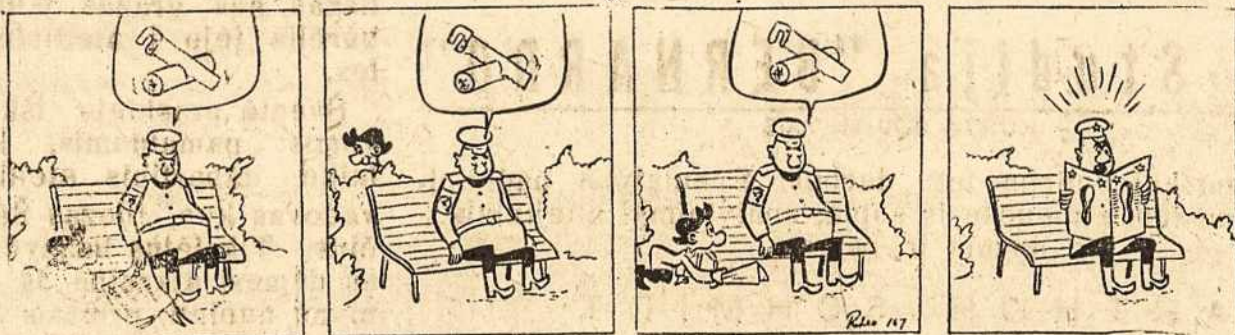
Baigdami šiuos trumpus, pavėluoto nekrologo žodžius, lenkiamės prie jo kapo, o jo artimiesiems reiškiame užuojautos.

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

PARDUODAMAS GAZOLINO POSTAS

Geroje vietoje, ant kampo rua Ibitirama ir Av. Zelina. Kartu parduodami reikalingi įrankiai automobilių bei sunkvežimių patikrinimui bei taisymui. Teirautis, bei reikalingoms informacijoms gauti kreiptis adresu: rua Ibitirama 905, V. Prudente.

Anapus geležinės uždangos

Keturiu Didžiųjų Konferencija Ženevoje

Dešimčiai metų praėjus nuo Potsdamo konferencijos, šiomis dienomis pirmą kartą buvo ir vėl susirinko didžiųjų valstybių galvos, šį kartą dalyvavo ir Prancūzija, kaip ketvirtasis narys. Beveik visa pasaulinė spauda ir atsakinyje politikos vairininkai skelbė, kad šis įvykis gali sudaryti istorinį posūkį ir lemti tolimesnį pasaulio likimą. Kaip pagrindinis Ženevos konferencijos tikslas buvo nusakoma, kad ji turinti sumažinti šių dienų susidariusią politinę įtampą, pašalinti naujo karo grėsmę ir atidaryti vartus į pastovią taiką.

Kadangi Lietuva buvo paskutiniojo karo ypač smarkiai paliesta, tai Ženevos konferencija buvo labai svarbi ir mums.

Kalbant apie Ženevos konferencijos darbus, tenka pasidžiaugti, kad JAV prezidentas Eisenhoweris savo įžanginėje kalboje pavergtųjų tautų išlaisvinimo reikalą iškėlė kaip vieną iš pagrindinių įtampai sumažinti sąlygų.

Pasisakydamas prieš šio JAV prezidento siūlymo svarstytinumą, Sovietų Sąjungos delegacijos vardu Bulganinas apsiribojo pavergtųjų adresu pastaba, kad, esą, «liaudies demokratijos» įsivedusios dabar jų turimą santvarką laisva valia ir kad Ženevos konferencija kištųsi į minimųjų valstybių vidaus reikalus, jei imtųsi svarstyti toje santvarkoje gyvenančių tautų reikalus. Bulganinas baigė, kad niekas į Ženevos konferenciją susirinkusiųjų nėra įgaliojęs šį reikalą kelti ir svarstyti.

Ženevos konferencijos metu kiekvienos vyriausybės galva tik deklaravo sutartais ir ikalais savo nusistatymus — jokių diskusijų nebuvo. Gali ma tik pasigesti, kad ir Prancūzija, ir Didž. Britanija savo viešuose pareiškimuose pavergtųjų išlaisvinimo JAV pa-
vyzdžiui neiškėlė. Tenka taip pat apgailestauti, kad Sovietams pasipriešinus, nustatant Ženevos konferencijos darbotvarkę, pavergtųjų išlaisvinimas į darbų tvarką nebuvo įtrauktas. Kaip žinoma, Ženevos konferencijos darbotvarkę nustatyti buvo sutarta pavesti Keturių Didžiųjų užsienio reikalų ministeriams.

Ženevos konferencija baigėsi direktyvų paskelbimu keturiems užsienio reikalų ministeriams, kurie turės susirinkti šių metų spalio mėn. naujo n konferencijon, kurioje jau bus svarstomi konkretūs siūlymai: a) saugumo ir Vokietijos apjungimo, b) nusigin-klavimo ir c) santykių tarp sovietinio ir laisvojo pasaulio praplėtimo. Šioje darbotvarkėje pavergtųjų išlaisvinimas tiesiogiai nefigūruoja.

Vertinant Ženevos konferencijos išdavas, tenka konstatuoti, kad konferencijos metu vaizdžiai išryškėjo, jog tarp laisvojo ir sovietinio pasaulio visais išskeltaisiais reikalais esama esminių, didelių nuomonių skirtumų. Sovietų siūlymai yra perdėm nukreipti į dabartinės padėties išlaikymą ir garantijų išgavimą, jog ne tik jėga, bet ir žodžiu iš laisvojo pasaulio pusės nebus ke sinamasi šią padėtį pakeisti. Iš visų Sovietų siūlymų prasi-kiša aiškus jų siekimas sa-vo imperialistinius laimėjimus įtvirtinti ir įvairiomis pusiau priemonėmis demonstruoti pa-

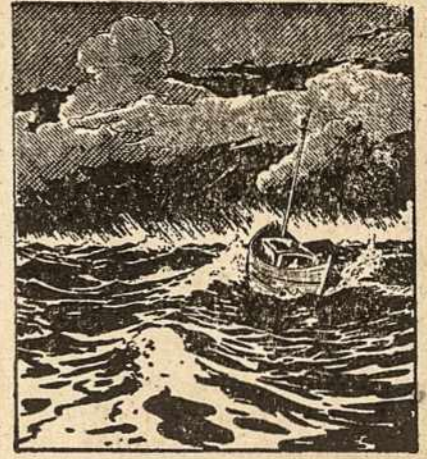
sauliui savo tariamąjį taikin-gumą. Pasitarimų eigoje Sovietai nėra iš kėlę nė vienu konferencijoje iškeltu reikalu jokio siūlymo, kuris sudarytų pagrindą tikėti, kad Sovietai yra iš esmės linkę keisti sa-vo ligšiolinę grobimų politiką ir būtų linkę ieškoti teisiu mu bei teise pagrįstų spren-dimų.

Pavergtųjų tautų likimo reikalu konferencijos eiga įrodė, kad Sovietų paskutiniu metu dažnai kartojami pareiškimai, sakysime, Pabaltijo valstybių atžvilgiu, esą, toms tautoms nepriklausomybės la ikais «liūdna vasalų dalia ka pitalistiniams kraštams verga uti buvo skirta», o raudona-
jai armijai okupavus šiuos kraštus, «liaudies pasipiktini-
mo banga nušlavė antitautinę reakcinę santvarką», yra ne atsitiktiniai, bet atvaizduoja Sovietų paslėptus siekimus a gresijai pridengti.

Tuo būdu Ženevos konfe-
rencijos proga tik pasitvirtino, kad mums labiausiai rūpi mu reikalu — pavergtųjų ta-
utų išlaisvinimo Sovietai nė nemaną taikyti jų pačių po Belgrado viešnagės skelbiamų šūkių, kad kiekviena tau-
ta turi teisę laisvai apsisprės-
ti ir pati pasirinkti sau tinkamą valstybinę formą. Sovietų teigimu, pavergtosios už gele-
žinės uždangos esančios tau-
tos jau, esą, laisvai apsispre-
ndusios, ir Sovietų naujieji šū-
kiai nebent tinka tik šioje ge-
ležinės uždangos pusėje gy-
venančioms tautoms.

Kalbant apie mūsų pariren-
gimus lietuviškoje plotmėje, tenka apgailestauti, kad, ne-
paisant VLIKo pastangų, prie-
š Ženevos konferenciją VLIKo pirmintiko pasitarimas su diplomatais neįvyko, ir ne-
buvo pasiekta nei vieningo nusistatymo, nei vieningo kla-
usimo pastatymo.

Pačioje Ženevoje konferen-
cijos metu visos trys Pabaltijo valstybės turėjo savo ste-
bėtojus, kurie visą laiką tarp savęs palaikė glaudžius ryšius ir buvo pasiruošę viskuo padėti, jei būtų buvę pradėti svarstyti pavergtųjų tautų re-
ikalai. Nežinant, kas Žene-
vos konferencijos metu užsi-
enio reikalų ministerių pasi-
tarimuose, kurie vyko užda-
romis durimis, buvo šiuo ir

AR ŽINAI KAD... prancūzų mokslininkai yra nusileidę 13 297 pėdas į jūros gilumą. Jiems priklauso pasaulinis rekordas.

... mokslininkas Thomas A. Edison padarė 1200 bandymų ir pripildė 40 tūkstančių puslapių pastabomis prieš patobulindamas pirmųjų išrastą uždegamą komercinį žibintuvą 1979 metais.

... vandens kiekis žemėje visais amžiais tas pat. Tik keičiasi jo paskirstymas vandenyuose.

kitais reikalais kalbama, gali ma, galima tik apgailestauti, kad laisvojo pasaulio buvo lengvai pasiduota Sovietų įta igojimams išjungti pavergtųjų padėties svarstymą.

Po Ženevos konferencijos darant išvadas mūsų tolimes nei veiklai, tektų atžymėti:

1 - Mūsų išlaisvinimo kova turi būti suintensyvinama ir toliau tęsiama visomis priemonėmis per Pavergtųjų Europos Tautų Seimą apjungiant visų pavergtųjų pastangas ir ypatingai glaudžiai bendradarbiaujant su mūsų kaimynais latviais ir estais.

2 - Didžiausias visų pavergtųjų dėmesys turi būti nukreiptas laimėti viso laisvojo pasaulio valstybių palankumui, kad visas demokratinis pasaulis vieningai pastatytų Sovietams reikalavimą grąžinti pavergtosioms tautoms laisvę. Reikia visais būdais stengtis, kad nebūtų sudaryta su Sovietais jokių susitarimų, kurie garantuotų Sovietų sudarytąją padėtį ir grėstų pavergimą pratęsti.

3 - Artimiausiu metu turėtų būti nuodugnai peržiūrėta ir sukonkretinta mūsų tolimesnės veiklos programa atkreipiant dėmesį į Ženevos konferencijos patyrimus. Turėtų būti ir toliau siekiama mūsų laisvinimo veiklą suderinti su visais kitais veiksniais. Turint galvoje, kad Vliką sudarančių grupių yra nartata šį rudenį šaukti JAV-se VLIKo sesiją praplėstu atstovavimu, ši proga turėtų būti panaudota artimiausiai laisvi-

A. P. Bagdonas

Kritusiam Broliai

Tai tu šaukei tėvynės vardą
Su žaliu uosiu pakirstas audros,
Girdėjai maišatį ugninę verdant
Ugnim pravirkusiuose tėviškės laukuos.

Neklausė rankos test pradėtą kovą,
Kaip baltas paukštis padangėn nekilai,
Gimtosios žemės smėlis — tavo lova,
Ir aukurai senų milžinkapių — draugai.

O baltos gėlės žydi viršum lūpų,
Sučiauptų tylėjimui ilgam, ilgam.
Motulė ašaros pasvirusi suklupe,
— Skausmingai draikos jos plaukai žvilgą...

nimo programai nustatyti.

Niekas nelaukė, kad Ženevos konferencija jau atneš mums išlaisvinimą. Nėgiama Sovietų nusistatymas pavergtųjų atžvilgiu buvo žinomas. Ženevos konferencija tik patvirtino, kad jis nėra pakitęs ir kad Sovietai tuo požiūriu kaip buvo, taip ir yra ne paprastai užkietėję. Visiems pavergtiesiems dar daugiau paaikškėjo, kad tik padvigubinus pastangas, tik vieningai visiems veikiant galima tikėtis Sovietus priversti išsižadėti jų imperialistinių siekimų ir pasitraukti iš okupuotųjų kraštų. Bet kurie kompromisiniai sprendimai kaip buvo, taip ir turi likti nediskutuotais. Tik laisvės ir nepriklausomybės grąžinimas visiems pavergtiesiems gali sudaryti tvirtą pagrindą visuotinei pastoviai taikai.

K. Fažeraitė.

Tau, Kristau, Mūsų Jaunyste

Pereitas sekmadienis Vila Zelinoje buvo ypatingai šventiškas, nes gražus jaunuolių būrelis ėjo į ateitininkų eiles.

Šventė prasidėjo iškilmingomis pamaldomis, kurias laike dabartinis ateitininkų vadovas kun. Juozas Šeškevičius. Tik įėjus bažnyčion visų dėmesį atkreipė iš žalumynų nupinti, priešais Didįjį Altorių pakybę, reikšmingi žodžiai: «Tau, Kristau, mūsų jaunystė». Tuoju pasirodė ir tie, kurie tuos žodžius ne tik žalumynuose, bet ir savo jau

nose širdelėse išrašė Jie, mergaitės ir berniukai, tautiškais drabužiais apsirengę, tvarkinga eisena išsirikiavę, įnešė bažnyčion savo šventų pasiryžimų simbolių — naują ateitininkų vėliavą. Įvyko iškilminga vėliavos pašventinimo ceremonija kurią atliko lietuvių ateitininkų Vila Zelinoje kūrėjas klebonas Pijus Ragažinskas. Vėliavos kumas buvo prof. Antanas Stonis ir ponė Eufrozina Antanaitienė. Buvo gražu žiūrėti, kai jaunimas lietuviškai giedodavo miela stebėti, kai visi, su-ikaupę, artinosi prie Dievo Stalo Jaudinantį pamoklą jiems pasakė, daug pasidarbavęs šią šventę ruošiant, kun. J. Šeškevičius.

Po mišių Pranciškėčių seselių salėje buvo suruošta agape, kur jaunimas su senimu jautikiai praleido porą valandų. O 15 val. toje pačioje salėje vėl visi susirinko. Čia pradėta iškilmingu posėdžiu, kurį atidarė ateitininkų kuopos pirmininkas Vygandas Navickas, pakviesdamas prezidiuman: kleboną P. Ragažinską, Motiną Aloyzą iš Amerikos, Sesele Juliją, Lietuvos Konsulą Aleksandra Polišaitį, Dr. Eliziejų Draugelį, Eufr. Antanaitienę, prof. Ant. Stoni.

Haliną Mošinskienę, Magdalėną Vinšnaitienę, Jadvygą Valeikiene ir Praną Dovydaitį. Po to posėdžio eilę pranešinėjo Algimantas Zibas. Prasidėjo didingoji jaunimui valanda. Kun. Juozas tarė įspudingus ateitininkų įžodžio žodžius, o jaunuoliai, išsirikiavę, prie vėliavos kartojo. Paskui jie ejo pasirašyti po duotu pasižadėjimu, ir jiems garbingiausi ateitininkai sendraugiai Dr. Elizie (pabaiga 6 pusl.)

Atelier de Modas
ALEKSANDER BAGDONAS
RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 2773 — 4 AND. — SALA 2
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studio "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidintiems tamsiuose tonuose ir sepiu, spalvinimais aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami vakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

ÊTA CAFÉZINHO BOM!

CAFÉ Caboclo

COMPANHIA UNIÃO DOS REFINADORES

O TAI SKANI KAVA

Industria e Comercio de Calçados

Matelloni's Ltda.

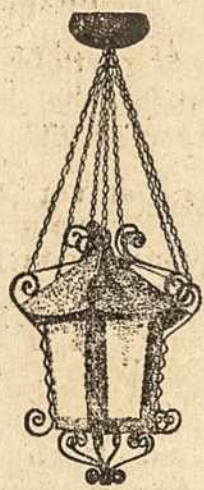

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719 -- São Paulo

MEKANIKOS DIRBTUVE

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai, vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms, langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės durys ir vartai, banguotos skardos durys pagal mastą.

Gaminami žibintuvai įvairiausių tipų. Daromi įvairių dydžių gražtai žemei gręžti. Pardavimas grynais ir išsimokėtinai.

LEONAS VARNAUSKAS

Telefonas (recados) 3-0707

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina
Avenida Zelina N.º 714 — (fundos)
Caixa Postal 4118 — São Paulo

Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai

Naturalizacija, inventorius surašymas, išieškojimas skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvaymas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val. ir nuo 16,30 iki 19 val.

Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3.º — salas 306 - 310
(Senoji rua do Carmo ir kampas P-ça Clovis Bevilacqua)
São Paulo

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinskás Ltda.

BALDŲ SANDĖLĪ.
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Madeirasas do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

Importação — Exportação

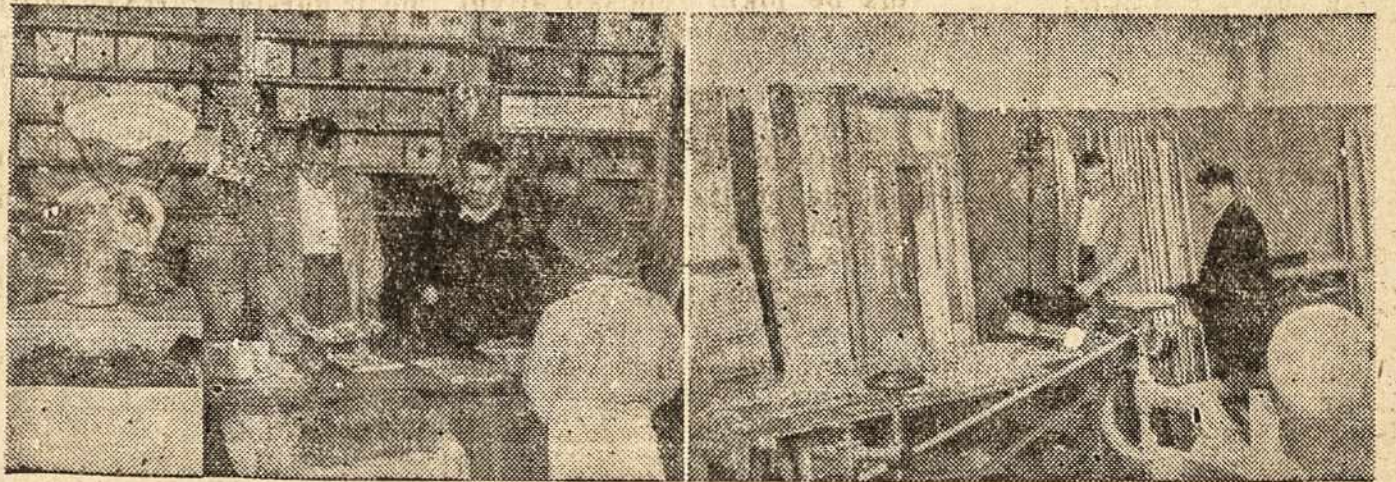
Raštinė: Rua do México, 90 - 9.º - sala 904

Rio de Janeiro - Fone: 32-9294

Ar jau išgijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė» ir jos noveliu rinkini «Didvyriu Zemė»? Jej ne - nieko nelaukdamas kreipkis į Mūsų Lietuvos» redakciją

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C — VILA ALPINA

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINIOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

PITA DINO RIENŲ, 795 a 835 Cima Postal 3967
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 SĀO PAULO

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis maudymosi sezoni ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius į Santos poilsijui apsisio ti pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobilii labai patogus, gatvė naujai išgrįsta. Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

Kiekvieną sekmadienį prie bažnyčios pas spaudos platintoją B. Šimkų galima gauti nusipirkti naujausių lietuviškų knygų, maldaknygių bei laikraščių.

— LAPOS lietuviams pranešame, kad Lapos lietuvių gali atsiimti laikraščius St. Saldžio krautuvėje, Rua Clemente Alvares, 137.

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSŲ LIETUVA»

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

MŪSŲ Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

— Dailininkas Ant. Navickas Vila Zelinoj lietuvių bažnyčioj šiomis dienomis baigs piešti šv. Antano paveikslą, kurį yra užsakę Bauzių šeima. Po to baigs Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslą, kurį apmoka El. Pavilonienė. Numatoma dviejų mėnesių laikotarpy visus darbus baigti. Dar neaukojusieji prašomi savo aukomis bažnyčios dekoravimo darbą paremti.

— Rugpjūčio m. 11 d. mirė Andrius Ambrozevičius, 72 m. amžiaus, kilęs iš Rumšišės parapijos. Brazilijon su šeima atvyko 1927 m. Veik visą laiką gyveno Vila Beloje. Buvo pavyzdingas, susipratęs lietuvis katalikas. Nuliūdime paliko dukteris: Emiliją Šliktienę, Anastaziją Lenkaitienę, sūnus: Povilą, Andrių, Juozą, Praną, marčias, žentus, anūkus. Septintos dienos mišios egzekvijos bus ateiinančią trečiadienį, 17 d. 8 val. V. Zelinoje.

DĖMESIO, DĖMESIO!

Dr. Draugelis šį sekmadienį, rugpjūčio mėn. 14 d., 3-čią val. po pietų duos paaškinimus apie sveikatą ir atsakines į klausimus, bei pajvairins paskaitėle kino filmų iliustracijomis visiems, kurie atsilankys į popietį Vila Beloje. mokyklos patalpose.

Popiečių Vedėjas.

— Per atostogas veiks LIETUVIŲ KALBOS KURSAI baigė savo darbą. Kursus

lankė 30 asmenų. Veikė dvi klasės. Mokytojavo Aldona Valavičiūtė ir Al. Boguslauskas.

Savaime suprantama, kad per mėnesį laiko labai daug nebuvo galima išmokti, bet kursai liudija, kad jaunimas tėvų kalba domisi.

— Visos šešios lituanistinės klasės vėl pradėjo darbą. Mokiniai susirinko gerai, trūksta tik 3 ar 4 mokinių. Tėvai prašomi patikrinti ar jų vaikai lanko lietuviškas pamokas.

— Praeitą savaitę lietuvių kalbos klases vizitavo Motina M. Aloiza. Užgryrė mokytojų darbą, stebėjosi jų pasišventimu ir iš savo pusės pažadėjo visokią paramą.

— Šį sekmadienį po 9 val. pamaldų įvyks mėnesinis

MOKSLEIVIŲ ATEITININKŲ SUSIRIKIMAS.

Susirinkime bus galima pamatyti ir užsisakyti Jaunimo Šventės nuotraukas. Apie ateitininkų įsikūrimo pradžią kalbės Dr. E. Draugelis.

— Į Jaunimo šventę buvo atvykę jaunimo ir senimo atstovai iš visų vilų. Gausiausiai buvo atstovaujamas Moinho Velho.

— Rugpjūčio m. 11 d. iš Čikagos atskrido m. Antanaitienės ir O. Žibienės brolis B. Andruškevičius.

BAŽNYČIOMS DARBAMS AUKOJO:

Po Cr.\$ 1000,00 - Jurgis Baeršis.

Po Cr.\$ 500,00 - Jonas Kazlauskas ir Kokanj.

Po Cr.\$ 400,00 - Balys Juzėnas.

Po Cr.\$ 200,00 - V. Stočkūnas, Petras Strolia, Petras Maška, Jonas Tyla, Misiūnas, Ad. Baltušis, Alb. Jočys, J. Rudminas, Br. Šukevičius, J. Vorošilas, J. Anušauskas, Tatarūnas, Joana Neuberger, T. Bacėvičienė.

Po Cr.\$ 150,00 - Ed. Norkus

Po Cr.\$ 100,00 - Heiselman K. Ausenka, St. Belūnas, Anele Kazlauskienė, Ant. Rakauskas, Elena Buzian.

Po Cr.\$ 50,00 - Zelniakas, Mario Pauliesi.

Už aukas visiems nuoširdžiai dėkoju.

kun. P. Ragažinskas klebonas

P A D Ė K A

Sąryšy su užpraėjusį sekmadienį pirmąją vaikų šv. Komuniją, nuoširdžią padėką reiškiamieji kun. J. Šeškevičiui rūpestingai lietuvių kalboje vaikus parengusiam. Visiems pirmą kartą įėjusiems prie šv. Komunijos padovanojo prisiminimui po paveikslą ir lietuvišką trispalvę.

Dėkojame liet. k. mokytojams už paruoštą vaidinimą,

p. J. Kaseliūnui už laiškus vaikučiams.

Taip pat dėkojame seselėms pranciškietėms už visokeriopą talkininkavimą, veikalo artistams ir kitiems prisidėjusiems prie šventės pasisekimo.

Motinių vardu — Mg. Vinkšnaitienė.

— Ateinantį pirmadienį (rugpjūčio mėn. 15 d.) 3 val. p. p. Vytauto Didžiojo mokykloje V. Beloje įvyks juostų audimo ir kitų rankdarbių kursų atidarymas. Ta proga skaitysiu paskaitą, tema: «Lietuvių liaudies menas». Į paskaitą kviečiu ne tikai kursantes, bet visus apylinkės lietuvius.

mokyt. Mg. Vinkšnaitienė

(pabaiga iš 4 pusl.)

jus Draugelis ir Magdalena Viakšnaitienė prisegė ateiti-

SIUVĖJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS

Rua Inhagapi N.º 9

Antiga Rua Seis - V. Zelina

«M. L.» PRENUMERATORIAMS primename pinigų siųsti šiuo adresu: Pe. P. Ragažinskas, Caixa postal 4118 - S. Paulo.

Parduodama Rūbu Krautuvė

Krautuvėje yra šie skyriai:

Gatavų rūbų vyrams ir moterims, medžiagų — kazimiras, linas ir tropical, baltinių, batų, skrybėlių ir čemodanų, laikrodžių ir aukso puošmenų. Krautuvė geriausioj vietoj, Braz rajone, prie pat stoties do Norte ir Braz, RUA CAVALHEIRO N.º 62 Kaina prieinama: pusę iškarto įnešti, o kitą pusę ilgam išsimokėjimui. Tartin vietoj su p. Antonio.

Nori būti žemės savininku?

Mato Grosso estadas tai duoda geriausios progos. Čia lengvai gali įsigyti daržus arba ūkius. Įsigyk šiandien, nes rytoj žemės vertė jau bus daug didesnė. Prašymus žemei įsigyti reikia rašyti estado valdžiai. Šitai Tamstai siūlo

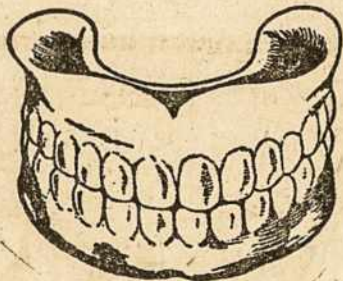
Imobiliaria Alto do Guaporé Ltda.

Cuiabá, Mato Grosso - Centralinė raštinė: Cx. Postal 98 Painformuojame ir per laiškus.

ALBERTAS PAVILAVIČIUS

teisinis patarėjas prie advokato RUY DE MELO PEREIRA

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai. Raštinė: Rua Senador Feijó, 170 5-and. sala 520 Rezidencija: Rua Itaqueri, 431 São Paulo

Dentistas

Clínica Dentária Popular

«São Judas Tadeu»

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite

Praça São José, 8 - salas 3 e 5

Vila Zelina

Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA

ninko ženklai, susijaudinę, klaupėsi prieš vėliavą, ją padučiuodami. Šios išpūdingos apeigos buvo baigtos Ateitininkų Himnu, kurį giedojo beveik visa salė. Prasidėjo sveikinimai. Klebonas P. Ragažinskas savo kalboje palinkėjo, kad visas Jaunimas būtų organizuotas po ateitininkų vėliavą.

Jis kalbėjo apie idealizmą, be kurio jaunimas, kaip eka las be sparnų. Paskui jis pagerbė Dr. Draugelį, kaip vieną iš ateitininkų organizacijos kūrėjų. Tada tarė žodį pats Dr. E. Draugelis, nupasa kodamas, kaip pries 45 metus jis su prof. Dovydaičiu įkūrė ateit. laikraštį «Ateitį», kaip jiems buvę sunku dirbti prie Čaro. Bet ateitininkų idėja, pabrėžė jis, padeda visuose pavojuose. Jis pasižadėjo ateitininkams Vila Zelinoje prie jų darbuotės prisidėti. Toliau kalbėjo ateitininkų atstovė Irena Šymonytė, pareiškusi, kad jau 4 metai, kaip juos čia kun. Ragažinskas įkūrė. Gražu buvo žiūrėti, kai jaunutis, tik išventintas, ateitininkas Jonukas Zabiela priėjo prie mikrofono ir paprasė susirinkusių melstis, kad si ekiant naujems ateitininkams idealų, jie nesukluptų. Paskutinė ir pagrindinė kalbėtoja buvo Motina Alojza. Ji pasiskakė niekad Lietuvos nemači usi, bet tikisi ten užbaigta savo apaštališkai lietuvišką darbą. Ji paragino jaunimą pasimelstį ir pasiklausti Dievo, kur Jis juos saukia: ar dvasiniam gyvenimui, ar žemiškam. Koks bebūtų jaunuolių sprendimas, ji palinkėjo kiekvienam pasiekti lietuviškai tarta likiškos asmenybės. «Mokėkim visokių kalbų. - tarė Motina Alojza, - bet išlikim lietuviškas, būkim tokie, kokie mus Dievas sutvėrė. Juk Dievas klaidų nedaro. Neapsimeskim kitų tautų žmoniems». Taip ji užbaigė savo nuoširdų lietuvišką žodį.

Po oficialios dalies jaunimas pasirodė su vaidinimu «Sekminių Vainikas». Nors jie tik 10 dienų savo rolių tesimokė, bet gražiai suvaidino. Kai kurie artistai mėgėjai išryškėjo, kaip bundantieji talentai. Gražiai pasirodė jie scenoje ir su dainomis bei ta utiškais šokiais. Didesnieji su mažesniaisiais taip gražiai susiderino, kad atrodė lyg vienas mokytojas juos visus tų šokių pamokė, bet pasirodė, kad didesniems vadovavo ponija Magd. Vinkšnaitienė, o mažesniems - ponija Jadvyga Valeikienė. Dainų pamokė Feliksas Girdauskas, o patį veikala šurežisavo ir visą nepaprastą jaunimo šventę suroošė kun. Juozas Šeškevičius.

Mačiau, kaip žiūrovai, susijaudinę, šluostėsi ašaras ir daugelis tėvų užsikūrė savo vaikus leisti šion gražion organizacijon. Būtų labai gražu, jei ateitininkų gretos São Paulyje didėtų. Juk gražesnio idealo, kaip ateitininkų, negali būti. Koks kilnus jų obalsis «Visa atnaujintj Kristuje». Jis lydi ateitininką per visą jo gyvenimą ir neleidžia jam suklypti. O jei ir taip atsitinka, tai Kristus, kuriam jie paaukojo savo jaunystę, juos vėl prikelia. Bet Kristus, gyvendamas žemėje, gerbė savo Motina, kalbėjo Jos kalba ir, matydamas savo regėjimuose Jeruzalės sugriovimą, gaudžiai verkė. Jis mylėjo savo tėvynę. Tad ir Brazilijos lietuviams ateitininkams palinkėtina būti ne tik gerais katalikais, bet ir kilniais lietuviškas, kalbančiais savo tarpe tėvėlių kalba ir mylinčiais savo Tėvynę Lietuvą.

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

IRMAOS BAUZYS

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Dis'rat. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Eseritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Eseritas Comerciais	Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.